

Hồi 21

Sự Tranh Chấp Các Môn Phái

Tuệ Quả đại sư đứng cạnh đó thấy vậy cũng phải giật mình kinh hãi, khẽ niệm phạt hiệu:

- A Di Đà Phật!

Âu Dương Siêu mặt lộ hung quang, sát khí đằng đằng, giơ lá cờ báu lên, chỉ thẳng mặt Văn Tín mà hỏi:

- Nếu ta nói ra được môn phái của ta, thì người sẽ làm sao? Văn Tín cười khì, đáp:

- Cứ nói ra đi! Quý hồ môn phái mà người nói đó, tám đại môn phái này đều công nhận, thì cả mõ tự nhiên vui lòng chịu phạt ngay. Nhưng nếu người không nói ra được thì sao?

Âu Dương Siêu hậm hực trả lời:

- Từ giờ trở đi ta rời khỏi Trung Nguyên, và không thù oán các người nữa.

Văn Tín hớn hở, vui mừng. và nói với Tuệ Quả đại sư rằng:

- Đại sư, chính mồm y đã nói ra như thế đấy. Đại sư làm trọng tài hộ cho.

Tuệ Quả đại sư quay lại, nói với Âu Dương Siêu rằng:

- Hà tất thí chủ phải coi trọng việc ấy như thế.

Lời nói của ông đã tỏ rõ là ông ta rất quan tâm đến Âu Dương Siêu, Văn Trí thấy vậy, xen lời nói:

- Đại sư để mặc cho y nói ra sao.

Âu Dương Siêu tức giận quá hóa cuồng, lớn tiếng nói tiếp:

- Ta là con của Âu Dương Đơn. Thần Kiếm Trấn Bát Hoang. Như vậy, có coi là danh môn chính phái không. Và có ai biết ta hay không?

Ngờ đâu Văn Tín đã đoán chắc thế nào chàng cũng nói như vậy liền đỡ lời:

- Âu Dương Đơn tiếng tăm lừng lẫy võ lâm ai ai cũng biết. Nhưng tiếc thay, hồi còn sống y không lập môn phái gì cả, cho nên không thể bảo y là chủ môn hay trưởng của một ban phái

Âu Dương Siêu nghe nói ngẩn người ra, đưa mắt nhìn bảy người chủ môn, thấy người nào người nấy đều gật đầu, hình như họ rất phục tài ăn nói của Văn Tín vậy.

Âu Dương Siêu giơ tay phải lên phất cờ báu, còn tay trái thì móc túi lấy cây sáo ngọc ra múa tít và lớn tiếng hỏi:

- Võ Lâm Tam Tuyệt ai cũng đều biết hết. Với hai vật báu này, vậy ta phải là môn hạ của Tam Tuyệt hay không?

Văn Tín lờm chàng một cách rất đều đặn và đáp:

- Võ Lâm Tam Tuyệt chỉ có võ công thâm hậu chứ không thể gọi là môn phái được. Thử hỏi trên giang hồ này có bang phái nào gọi là Tam Tuyệt bang hay Tam Tuyệt phái không?

Bảy người chưởng môn kia nghe thấy y nói như vậy đều phì cười.

Âu Dương Siêu mặt đỏ bừng, chàng cũng nhận thấy Văn Tín nói có lý, không thể miễn cưỡng được. Nhưng trông mặt của đối phương rất đáng ghét và hình như y không chịu để cho chàng yên thân vậy, nên Văn Trí lại lớn tiếng hỏi tiếp:

- Thế nào? Còn có gì nữa không? Thì giờ rất eo hẹp bốn chưởng môn còn bận thương lượng đại sự với Tuệ Quả đại sư.

Âu Dương Siêu bỗng nghĩ tới việc mới ra đời, liền lớn tiếng hỏi:.

- Người đã nghe thấy ai nói Thần Châu Tam Kiệt chưa? Bắt đầu dương danh ở trên Thiên Tâm Trang. Vậy cái tên ấy cũng đủ kêu chứ?

Văn Tín lại cười ha hả, cố ý làm ra chịu không nổi, cứ ôm bụng khòm lưng rồi trầm giọng đáp:

- Phải! Thần Châu Tam Kiệt tiếng tăm lừng lẫy lắm.

Âu Dương Siêu vội cướp lời nói:

- Người biết như vậy là được rồi.

- Nhưng tiếc thay, không ai biết Thần Châu Tam Kiệt lập trại ở nơi nào? Người là chưởng môn, vậy ai là chấp pháp, môn hạ có bao nhiêu người. phân chia bao nhiêu nơi?

Âu Dương Siêu không đợi chờ y nói dứt, lại cướp lời nói tiếp:

- Được, người đừng có nói nhiều nữa. Ta hãy hỏi người có biết Nhất Thống Giáo không?

Thấy chàng hỏi như vậy, bảy người chưởng môn của bảy đại môn phái đều giật mình kinh hãi, người nào người nấy mặt đều nhợt nhạt há mồm trợn mắt, mãi mãi không nói được nửa lời.

Ngờ đâu Tuệ Quả đại sư lại nghiêm nghị xen lời hỏi:.

- Thí chủ cũng có liên quan gì với Nhất Thống giáo đấy à?

Âu Dương Siêu lớn tiếng đáp:

- Tại hạ chỉ là đường chủ của Chấp Pháp đường của Nhất Thống Giáo thôi, vậy tại hạ có phải là người của Nhất Thống Giáo không? Và Nhất Thống Giáo có phải là một đại môn phái hay không?

Tuệ Quả đại sư mỉm cười đáp:

- Ý của lão tăng không nghĩ gì đến chuyện tranh chấp môn phái cả, chỉ phong phanh Nhất Thống Giáo quật khởi ở phía Tây Bắc, hiện giờ đã tâm rất lớn mà phái Thiếu Lâm chúng tôi vẫn có tôn chỉ không muốn dây dưa vào những việc máu tanh của giang hồ. Vì vậy mà lão tăng mới không hay biết một tí gì về Nhất Thống Giáo cả cho nên mới lên tiếng hỏi như vậy.

Vì thấy Tuệ Quả đại sư vẫn tử tế với mình, và ông ta lại là người đứng đắn nhất trong chín người chưởng môn của chín đại môn phái, nên Âu Dương Siêu vẫn kính nể ông ta mấy thành.

Nghe thấy ông ta hỏi như vậy, chàng liền cung kính đáp:

- Tuy tại hạ được mời, nhưng chưa nhận việc. Vì vậy, tại hạ cũng không rõ lắm. Không hiểu...

Chàng chưa nói dứt, thì Giả Văn Tín bỗng đổi sắc mặt đưa mắt ra hiệu cho sáu người chưởng môn kia, rồi chớp nháy mấy cái mới nói tiếp:

- Mãi tới hôm nay tại hạ mới biết Âu Dương thiếu hiệp là người của Nhất Thống Giáo, vả lại còn là một vị Chấp Pháp đường chủ, người có địa vị rất cao quý ở trong giáo nữa. Tại hạ nhận thấy mình thất kính quá. xin thiếu hiệp thứ lỗi cho.

Âu Dương Siêu thấy lúc đầu y làm bộ, bây giờ lại đổi thái độ, tỏ vẻ cung kính như thế tất có dụng ý gì, nhưng thấy bộ mặt nham hiểm của y đã không vui rồi, liền đáp:

- Hừ! Đừng có giở cái trò đó ra nữa.

Văn Trí rất xảo trá lại thao thao bất tuyệt nói tiếp:

- Không biết giáo chủ Nhất Thống Giáo là ai? Chấp Pháp đường hiện giờ thiết lập ở đâu. Chẳng hay thiếu hiệp có thể cho biết rõ hai vấn đề ấy không để chúng tôi được kính ngưỡng một thể.

Âu Dương Siêu tuy hơi ngần người ra nhưng đã thuận mồm trả lời:

- Người thị già mà dám hỏi vặn như thế?

Mặt chàng hơi ngần ra một chút mà không sao qua được mắt của Văn Tín, y nhận thấy sự ước đoán của y không sai, quả thật Âu Dương Siêu không biết giáo chủ của y là ai hết, vì vậy y thừa cơ hội lại nói tiếp:

- Không phải họ Giả này hỏi vặn đâu. Nhưng cuộc thách đố này quá lớn và lại liên quan đến danh dự của hai ta và thậm chí đến địa vị của võ lâm nữa.

Quả thật Âu Dương Siêu không biết Nhất Thống Giáo chủ là ai, chàng lại là người trực tính nên xưa nay không biết giả dối là gì hết, nên mặt đỏ bừng miễn cưỡng đáp:

- Người không tin ta là Chấp Pháp đường chủ của Nhất Thống Giáo hay sao?

- Đâu dám, nhưng muốn làm cho tại hạ khẩu phục tâm phục thì đầu sao thiếu hiệp cũng phải nói rõ cho tại hạ biết. Bằng không nếu tại hạ không có mặt ở đây người khác mạo nhận là người của phái Cống Lai chẳng lẽ thiếu hiệp cũng tin hay sao?

Y nói rất có nghĩa và rất hợp lý, nhưng sự thật bên trong lại nham hiểm vô cùng.

Âu Dương Siêu cả giận múa lá cờ và cây sáo ngọc lên quát mắng:

- Giả Văn Tín ngươi đều cáng thật.

Chàng định ra tay tấn công luôn. Văn Tín thấy vậy kinh hãi vô cùng vội đưa mắt nhìn Tuệ Quả đại sư tỏ vẻ van lơn và nói:

- Xin đại sư dàn xếp việc này hộ cho.

Tuệ Quả đại sư cau mày lại đáp:

- Việc này khó dàn xếp...

Ông ta chưa nói dứt thì đã có bóng người thấp thoáng bay tới. Trí Thanh trưởng lão người chưởng môn của phái Võ Đang đã dẫn mười hai kiếm thủ vai vế chữ Nhất lần lượt phi lối.

-- o O o --